

అనన్యవస్థగనీ.. పాలకులసీతలక

త్రోగం సెసెంజర్ అందించిన తెలి గ్రం చదివి ఒక్క షణం వ్రంధించి సోయాను. మా పిన్ని చనిపోయిందన్న దుర్వార్త అది. మా పిన్ని వయసు నలభైకి దగ్గర ఇద్దరు కొడుకులు ఒక కూతురు. ఆఖరి కొడుకు వయసు వినిమిది ఆమె ఈ కుద్ధు చాలా రోజులుగా అనారోగ్యంతో బాధ పడుతోందన్న విషయం తెలిస్తే ఇంత త్వరగా ఆమె పరలోక యాత్ర సాగిస్తుం దని వివ్వయా అనుకోలేదు. అందుకే ఆ వార్త విని అవాక్కయ్యాను. వెంటనే బయలుదేరి వెళ్ళడం అతి ముఖ్యం కావ దంతో మా వారిక సోన్ చేశాను సాయం త్రం బండికి వెళ్ళాలనుకుంటున్నానని చెప్పాను. ఆ సాయంత్రం మా వారు నమ్మ రైలెక్కిస్తూ - "ఇది ఆ చిన్న పిల్లలకి

పెద్ద షేక్. ఆనవరం అయితే ఇంకో నాలు రోజులండి, కాస్త పరిస్థితులు కుదురు కన్నాక రా! నాకూ రావాలనే ఉందిగానీ, అసీనులో ఆడిట్ జరుగుతోంది, తెల్పుగాదా! ఏ మాత్రం విలువైనా ఓ వారం తర్వాత వస్తాను" అన్నారు. నేను సరే అని తల వూసడం, రైల్వోక్కసారి అరిచి, బయలు దేరడం ఒకే సారి జరిగిపోయాయి.

ఇంటికి చేరాకా పరిస్థితి నేనూహించి వట్టు గాన ఉందని గ్రహించాను. బాబయ్య బాగా డీలా అయిపోయాడు. పిల్లల సంగతి నరేసరి. ఆఖరి కుర్రాడు మహేష్ తల్లికి లాగా నూలివి కావడంతో ఆమె గురించి మరీ బెంగ పెట్టుకున్నాడు. "అమ్మదేవుడి దగ్గరకు వెళ్ళిపోయింది బాబూ! అక్కడకు వెళ్ళిన వాళ్ళు ఇంకరారు." అంటూ వచ్చ

చెప్పాను. "అయితే, అక్కా, నన్ను అక్కా డికే తీసుకెళ్ళు. అమ్మ కావాలి" అంటూ ఏడ్వసాగాడు. "అలా అనకూడదు బాబూ" అంటూ వచ్చ చెప్పాను మా పిన్ని కూతురు కారద వీడికంటే రెండు మూడేళ్ళే పెద్ద. అది ఉన్నట్టుండి పడన్ గా కనిపించడం మానేసింది నా గుండెలు ఆదిరాయి. అది విలు సోయిందో అని తెల్సిన వాళ్ళందరినీ నాలు దిక్కులకూ పంపడం తరిగింది ఓ వ్యక్తి ఆమెను పట్టుకుని ఆమె ఊరు బయటకు న్యూనం వైపుగా వెళ్తుంటే చూపి, బలవంతంగా తీసుకువచ్చానని చెప్పాడు.

అమ్మ న్యూనంలో ఉంటుందని పక్కం టావిడ చెప్పారు. అందుకే అటు వెళు వ్వాను' అంది.

అది విన్న నాలో ధ సొంగుకువచ్చింది. అటు వంటి పరిస్థితుల్లో మనస్సువదే బాధ ఇతరులను రావాలని కోరుకోకూడనిదే అయినా, అది అనుభవిస్తేనే అర్థం కానిది మామూలుగా అప్పీ తెల్సినా ఏమీ తెలియని స్థితిలోకి వెళి శోతుంది మనస్సు.

వదేళ్ళ వయసు పిల్లలకు మనుషులు చనిపోతే తిరిగి రారన్న విషయం తెలియ వచ్చు కానీ ఆ స్థితి వ్యయంగా అనుభ వించాల్సి వచ్చినపుడు అన్నీ మర్చిపోవడం జరుగవచ్చు.

నేను నాకు చేతనైవంతవరకూ పిల్ల లతో కబుర్లు చెబుతూ, వాళ్ళ దృష్టి మళ్ళిస్తూ వాళ్ళని మామూలు మనుషుల్లో నెదయ్యాలని ప్రయత్నిస్తున్నాను

ఆ వూళ్ళోనే మా పిన్నికి వరుసకు అక్కగరైన ఓ యాల్లె అయిదేళ్ళ ఆవిడ ఉన్నారు. ఆవిడ పేరు కాంతమ్మగారు. ఆవిడ చూడ్డానికి సూర్యకాంతం (సీని మాల్లో అతగారు)లాగ సుంటారు. పెద్ద గొంతుక. మనసు మంచిదే. కానీ ఆవిడ ఆ చిన్న పిల్లల్ని ఓదార్చుకున్నప్పుడు మనకు కాస్త వప్పురాక మానడు. వాళ్ళకి అర్థం కాని వేదాంతం బోధించేవారు.

"ఒరేయ్ మహేశూ! అమ్మ కోసం నన్నలా బెంగ పెట్టుకోకూడదు. బాధని దిగమింగుకోవాలి. చనిపోయిన వాళ్ళ తో మనమూ పోలేం గదా! ఈ మనిషి బీబితం ఉంది మాశావు, మొదలు పెట్టేశాకవెళ్ళి, బోరుకొట్టి చివర చూడకుండా వచ్చేసిన

నిజమైన వార్తలకి
న్యాయమైన
వ్యాఖ్యలకి
ఆంధ్రపత్రిక
చదవండి!

సినిమా లాంటిదిరా. మొదలు, తుది తెలియవు విక్కడ్యుంచి వచ్చామో తెలియదు. దిక్కడికి వెళ్ళిపోతామో అనల తెలియదు' అని ఒకసారి -

“ఒసేయే! శారదా! అలా నిద్ర్యూడదమ్మా అందరమూ అక్కడకు వెరవల్సిన వాళ నే కాకపోతే కాస్త ముందు, వెనక అంతే వతి వ్యక్తికి తప్పదమ్మా ఇది. ఈ జీవితం మూడునాళ్ళ ముచ్చట అందుకే ఏ విధమైన ఆసురాగలూ పెంచుకోకూడదు. పెంచుకున్నప్పుడు అవి బాగున్నా, తెంచుకోవల్సిన సమయంలో వాధ కలిస్తాయి. అయినా స్థూలంగా ఆలోచించుతలి ఎవరికి ఏవరు చుట్టాలు? సాణాలే సొంతంకాని ఈ జీవితం రైలు ప్రయాణం లాంటిది ఎవరి గమ్యంరాగానే వారుదిగిపోయినట్టే ఇదీనూ” అని మరోసారి -

“ఒరేయే! మహేష్వా! ప్రపంచంలో ఏ వస్తువూ నీది కాదని ఆలోచించాలి అప్పుడు దానికి దూరం ఆ నన్ను కష్టం కలగదు గితలో కష్టం ఏరమాత్తుడు ఏమన్నాడు? అన్నింటికీ కారకుడు తనే వన్నాడు మనం కేవలం నిమిత్త మాత్రుల మన్నాడు. కష్టాలకి కృణిగిపోవదన్నాడు సఖాలకి పొగిపోవదన్నాడు -” అంటూ ఒకరోజు

“ఒసేయే! శారదా! ఇదంతా విధిచిలానల తల్లి మన చేతులో ఏమీ లేదు ఆ భగవంతుడు ఆడించే వాటకంలో కృతధారులం. స్వేచ్ఛిమీద సాత్ర ముగియగనే మరుగియి పోమే నలుల్కాగ, ర లోకంలో మనబాధ్యత శీరిపోగానే, రమ్మని నీలివే భగవంతుని పిలుపు అందుకుని వెళిపోవాలి అంతే” అని మరొక రోజు వచ్చు చెప్పతూండేవారు.

తనదాకా వస్తేగానీ

ని. వివియా స్మి వాళ గా ఏం అర్థం అవుతాయి? భాష రానివాడికి ఆ భాషలోని గ్రామరు బోధిస్తే అర్థం అవుతుందా? “అక్కా! అవిడేమిటి అంటోంది?” అంటూ అడిగే గారు నన్ను నచ్చు చెప్పండే దాస్యి.

నేను వచ్చి వదిలొను రోజులయింది. పిల్లలు కాస్త దారిలో నెత్తారు కనుక, నేను వెళి పోవాలని నిర్ణయించుకున్నాను ఆ రోజే మావారి దిగ్గర్వంచి ఉత్తరం వచ్చింది. ఆయన ఓ ఇరవై రోజులపాటు నిదో విషయాలు కరించడానికి ఆలిం డియా న డీ టూరోకి వెళ్ళు స్నారట వాళ్ళ బాస్కోతకల్లి కనుక ఇప్పుడ బయలు దేరి వెళి నా అక్కడ ఒంటరిగానే ఉండాలి కనుక ఆగనన మలి తిరిగివచ్చేవాకా ఇక్కడే ఉండాలని నిర్ణయించుకుని ఆ విషయం ఆయనకు తెలియ చేశాను

ఇంకో పదిరోజుల గడిచాయి ఓ రోజు ఆ కాంతమ్మగారి తల్లి స్మనిపోయిందన, మరో దుర్వార్త వినవచ్చింది కాంతమ్మగారి తల్లికి ఎనభై ఏళ్ళ ం గాయి పెండు ముసలి కళు కన్పించవు అవిడకు కాంతమ్మగారొక్కరే సంతానం కావడంతో అవిడ కూతురి గ్గరే ప్రంబుందిస్తున్నా. ఆ కాంతమ్మగారి తల్లి “భగవంతుడు నన్ను ఏర్పడు నీమకుపోతా డ బాబూ !” అని రోజుకోసారి అనుకునేదావిడ. ఇన్నాళ్ళకు అవిడ మొర భగవంతుడు లకించాడన్న మాట

ఊర్వోనేడండి అవిడ్ని మాడడాన్కి వెళ్ళక పోతే బాగుండదని వెళాసు. కాంతమ్మగార్ని

ఎలాంటి అజీర్ణమైనా మంత్రించినట్టే వయమవుతుంది

హ్యూలెట్స్ మిక్చర్

వర్షాకాలం
10 సంవత్సరాల
వరకు నిక్షేపం!
* * *
బొల బొలవలకు
పుచ్చేనమైద
హాస్యవ్య కలవు!

విద్యభారత
విద్యా నికేతన్
సురీనాథ
వ్యవస్థాపకులు: సి. శ్రీమన్మూర్తయణ

మరుసగా
7 సంవత్సరముల
నుండి
మెట్రిక్ నందు
100%
ఫలితములు!

జూన్ నెల అ డ్డి ష న్స్

RADHIKA

